

Выходить во Львовѣ що Вторника, Четверга и Суботы (крозь рукихъ оцѣтъ) о 4-ой годъ попош. Литер. додатокъ къ «Львовскому вѣстнику» выходитъ по 2 почат. ар. въ каждый 15-го и послѣдняго дня каждого мѣсяца. Редакція, администрація и екопедіяція подѣ Ч. 44 улицы Галицка.

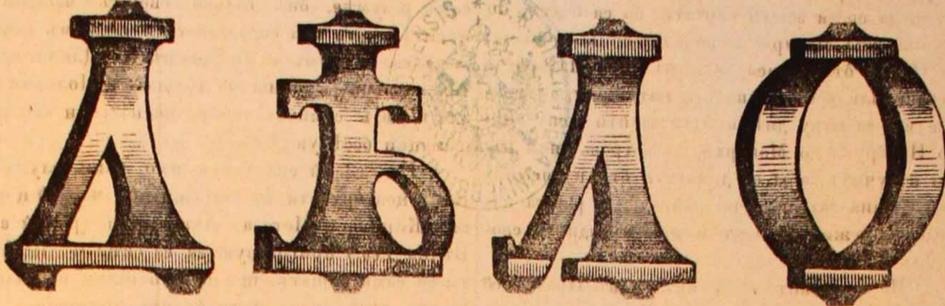
Всѣ листы, посылки и рекламация належить пересылати подѣ адресомъ: редакція и администрація «Дѣла» Ч. 44 ул. Галицка.

Рукописи не возвращаются только на попередино востороженно.

Подлинное число стоитъ 12 кр. а в. в. отъ однихъ оголошеня принимаются по цѣнѣ 6 кр. а в. отъ однихъ отроки печатномъ.

Рекламация неопечатаной вѣдѣ отъ порта.

Предплату належить пересылати франко (наилучше почтовымъ пореказомъ) до: Администрація часописной «Дѣло» ул. Галицка, Ч. 44.

Предплата на «Дѣло» для Австрій:		Для Россіи	
на цѣлый рокъ . . . 12 зр.	на цѣлый рокъ . . . 12 рубл.	на цѣлый рокъ . . . 12 зр.	на цѣлый рокъ . . . 12 рубл.
на полъ року . . . 6 зр.	на полъ року . . . 6 рубл.	на полъ року . . . 6 зр.	на полъ року . . . 6 рубл.
на чверть року . . . 3 зр.	на чверть року . . . 3 рубл.	на чверть року . . . 3 зр.	на чверть року . . . 3 рубл.
отъ дол. «Библиотеки»:		отъ дол. «Библиотеки»:	
на цѣлый рокъ . . . 16 зр.	на цѣлый рокъ . . . 16 рубл.	на цѣлый рокъ . . . 16 зр.	на цѣлый рокъ . . . 16 рубл.
на полъ року . . . 8 зр.	на полъ року . . . 8 рубл.	на полъ року . . . 8 зр.	на полъ року . . . 8 рубл.
на чверть року . . . 4 зр.	на чверть року . . . 4 рубл.	на чверть року . . . 4 зр.	на чверть року . . . 4 рубл.
на самыя додатокъ:		на самыя додатокъ:	
на цѣлый рокъ . . . 5 зр.	на цѣлый рокъ . . . 5 рубл.	на цѣлый рокъ . . . 5 зр.	на цѣлый рокъ . . . 5 рубл.
на полъ року . . . 2-50	на полъ року . . . 2 р. 50к.	на полъ року . . . 2-50	на полъ року . . . 2 р. 50к.
на чверть року . . . 1-25		на чверть року . . . 1-25	
Для Заграниччя, окрѣмо Россіи:		Для Заграниччя, окрѣмо Россіи:	
на цѣлый рокъ . . . 15 зр.		на цѣлый рокъ . . . 15 зр.	
на полъ року . . . 7-50		на полъ року . . . 7-50 зр.	
на чверть року . . . 3-75		на чверть року . . . 3-75 зр.	
отъ дол. «Библиотеки»:		отъ дол. «Библиотеки»:	
на цѣлый рокъ . . . 19 зр.	на самыя додатокъ:	на цѣлый рокъ . . . 19 зр.	на самыя додатокъ:

ВП. Читателѣвъ въ Россіи просимо мати на уважѣ, що въ вымовѣ *л=ji, ѓ, ѓ=i, и* (въ оереднѣй и на концѣ слѣвъ)=*л, и* (на початку слѣвъ и по самогласныхъ) = *i, ѓ* (на початку слѣвъ) = *vi*.

Просимо ПТ. предплатникѣвъ, котрѣ залягають съ предплатою, о вырѣвнаньѣ рестанцій.

Karność musi być, panowie!

Мѣжь надзужитями, якихъ допускалися панове Поляки при послѣднихъ выборахъ до сейму, першу ролю гралѣ підкупства, — якъ се бачимъ майже зъ каждого справозданя выбору. Зъ ѓткихъ бралися тѣ, въ гдѣякихъ повѣстахъ навѣтъ дуже великѣ сумы грошей на підкупства та на запоюванье темныхъ wyborcѣвъ-селянъ? О скѣлько намъ звѣстно, грошѣ тѣ пляли зъ рѣжныхъ жерель: по перше, зъ всякого рода фондѣвъ диспозиційныхъ, по друге ѓтъ самыхъ кандидатѣвъ, если тѣ кандидаты були богатѣ, а по третє, — и се було головне жерело доходѣвъ — зъ додатку до податкѣвъ, накладаного на дѣдичѣвъ.

Що такѣ додатки до податкѣвъ накладалися, — на те маємо въ рукахъ автентичной доказу. Маємо имено передъ собою литографовану ѓтозвну маршалка рады повѣтвовой въ Станиславѣвъ, п. С. Брыкчиньского, запечатану величезною печаткою: «Wydział powiatowy Stanisławowski», и выслану безъ оплаты почтовой, бо на адресѣ стоитъ ѓбжуче число урядового дѣловодства и написъ «Urządowo — sprawa publiczna».

Наводимъ текстъ ѓтозвы п. маршалка Брыкчиньского.

Адреса:
L. . . . Do Przełożenia Obszaru dworskiego, na ręce W Pana w
Urządowo (!) Sprawa publiczna (!)

Въ середнѣхъ:
Wielmożny Panie!

Na odezwę komitetu przedwyborczego z dnia 11 maja b. r. do właścicieli większych posiadłości powiatu Stanisławowskiego wystosowaną, — którą upraszani byli na kosztą przy wyborachъ posta do Sejmu z mniejszychъ posiadłości konieczne potrzebę przyczynić się rewizyj, — według bezpośrednichъ po-

datków obliczonym datkiem, — uczyniło tej do 43 obywateli powiatu z całym zaufaniem (!) przesłanej odezwie — tylko 13-tu właścicieli dóbr ziemskich zadość; — gdy atoli kosztą, o których mowa, stosunkowo do agitacyi przez stronę przeciwną nadzwyczaj silnie rozwiniętej, — bardzo mierne, datkami od kilkunastu Panów pokryte być nie mogły, i pożyczką przez komitet zaciągniętą uzupełnione być musiały, — przeto udaje się komitet powtórnie również z całym zaufaniem do tychъ właścicieli dóbr w powiecie, którzy jeszcze z datkami zalegają, lecz na których gotowość do ofiarności w sprawach krajowych liczyć może, — ażeby do zaspokojenia zaciągniętej w kwocie . . . zlr. pożyczki przyczynić się raczyli.

W tym celu uprasza komitet uprzejmie W-o pana o nadesłanie na ręce podpisanego przewodniczącego komitetu, kwotę . . . złotych

S. Brykczynski.

Wielmożny Pan właściciel dóbr w

Якъ бачимъ, п. маршалокъ Станиславѣвской рады повѣтвовой накладе на 43 властителейъ великихъ посѣлостей додатокъ до безпосередного податку на цѣлы агитаційной при выборѣ зъ малыхъ посѣлостей. Той додатокъ выекзеквувавъ п. Брыкчиньскій ѓтъ 13 дѣдичѣвъ, — 30 же дѣдичѣвъ очевидно не признали компетенції п. маршалка накладати податокъ и его не заплатили. П. маршалокъ затыгае пожичку и другимъ разомъ вже розсылае «ургенсъ» до дѣдичѣвъ непокорныхъ и непослушныхъ Его маршалкѣвской Милости.

Съ великимъ смуткомъ констатуемъ сей сумной фактъ непокорности и непослушества звышъ двоухъ третинъ дѣдичѣвъ округа «Rządu moralnego» Станиславѣвъ-Галичъ — видимой головѣ того Rządu, п. маршалкови Брыкчиньскому. Бо пригляньмо только ближе цѣлой справѣ, а побачимо, що хотяя послѣ законѣвъ державныхъ и краевыхъ п. маршалокъ Брыкчиньскій не має права накладати податкѣвъ, — однакъ послѣ законѣвъ «Rządu moraln-ogo» таке право вловѣвъ посѣдае, — тымъ больше, що документъ выданный нимъ въ формѣ зовсѣмъ легальной, — отже и повиненъ каждого дѣдича обовязувати, якъ примѣромъ обовязувавъ въ роцѣ славной «karności narodowej» — въ 1863-ѓмъ! Що повисшій документъ выданный въ формѣ уря-

дово-легальной, о томъ нема що и говорити: запечатаный величезною урядовою печаткою выдвну повѣтвовой на адресѣ подана «Liczba» и выразно написано: «Urządowo — Sprawa publiczna». Можливый замѣты непослушныхъ, що се не-урядовый актъ выдвну повѣтвовой, бо § 32 уставы зъ 12 серпня 1866 р. приписуе, що все документы репрезентації повѣтвовой повинны бути подписаны еще черезъ двоухъ членѣвъ выдвну повѣтвовой, бо §. 47 постановляе, що выдвгови повѣтвовой вѣльно выдавати ѓтозвы только въ справахъ администраційныхъ до его обслугу дѣлани належачихъ, а въ §. 23 нема згадки о додаткахъ, «на выборы зъ малыхъ посѣлостей», — все тѣ можливый замѣты непослушныхъ дѣдичѣвъ не могутъ мати въ нынѣшномъ случаю подставы, бо предѣвъ жадець зъ нихъ не схоче поставити п. маршалка Брыкчиньского въ нехороше и неприяте положение супротивъ ц. к. уряду почтового, котрый, на случай, еслибъ п. маршалокъ Брыкчиньскій розсылавъ ѓтозвну яко маршалокъ окружного комитету выборного, мавбы до п. Брыкчиньского якусь претенсію о обманство ц. к. почты, позаякъ послыкити комитету выборного, хочбы его предсѣдателемъ бувъ и маршалокъ повѣтвовой, не суть узаны за акта урядовой, отже и не мають права ходити ц. к. почтою ex offo; — не на велику вправдѣ суму мавбы ц. к. урядъ почтовый претенсію до Брыкчиньского, а все таки здаеся на 10 зр. 95 кр. (43 + 30 листовъ рекомендацываныхъ). Такъ отже наведемыхъ повыше замѣтовъ пп. непослушнй дѣдичѣ не повинны узнати ѓтозвну его документомъ — послѣ законѣвъ державныхъ и краевыхъ вправдѣ печувано-беззаконнымъ, — за котрый высшій власти могутъ потягнути п. маршалка повѣтвовой до строгого отвѣчалности, — але послѣ законѣвъ «Rządu moraln-ogo» вповнѣ законнымъ, и повинны зложити вызначену на нихъ суму до рукъ п. Брыкчиньского, чтобы заспокоивъ пожичку; — тымъ больше повинны се учинити, що предѣвъ въ Станиславѣвъ ие выбранный посломъ любимымъ народомъ «антинародовый» дръ Пв. Добрыньскій, але пѣбы выбранный ц. к. староста! Въ виду такого «пекного» — якъ каже Gaz. Nar. — результату, не выпадае предѣвъ робити п. маршалкови Брыкчиньскому неприятности!..

Нехай пп. непослушнй дѣдичѣ, — дуже

сумно, що на 43 есть ихъ ажъ 30! — не чиняты п. маршалкови замѣту, що ѓтъ въ мыслѣ § 17. зак. о репрезентації повѣтвовой складае въ руки намѣстника або его делегата приреченье, що не буде надзуживати законѣвъ, а лишь словняты совѣстно свои обовязки, — бо п. маршалокъ Брыкчиньскій уважае себе — и такъ повинно бути — подвѣйнымъ маршалкомъ въ одной особѣ: маршалкомъ рады повѣтвовой и маршалкомъ повѣтвовой «Rządu moraln-ogo»; — яко маршалокъ «Rządu moraln-ogo» накладе на дѣдичѣвъ додатокъ до податкѣвъ, а яко маршалокъ повѣтвовой уживае урядовою печатку выдвну повѣтвовой и користае зъ добродѣйствъ ц. к. почты..

Karność musi być, panowie, stanisławowski dędycz! — особливо въ такихъ дѣлахъ, якъ выборы зъ малыхъ посѣлостей. «Wyłączanie się z pod karności obywatelskiej» нѣколи не выводитъ на добре. Отъ колибъ все въ були заразы на першу ѓтозвну своего маршалка прислани наложеный на каждого зъ васъ додатокъ до податку, бувбы п. маршалокъ не потребувавъ повѣтвовой выдавати ѓтозвы, — а тымъ самымъ и не будибы мы нынѣ въ можности ставити «pod prejęciem opinii publicznej» вашу наганы достойну нерадивѣсть «w sprawie narodowej». Що больше, на вашу нерадивѣсть, а на «nadmiar gorliwości» п. маршалка повѣтвовой заповно зверне теперь увагу и ц. к. Намѣстництво и, кто знае, може васъ дуже покарати тымъ, що по просту скаже вамъ: «Wy, obywatele stanisławowscy, nie warci marszałka nadmiernie gorliwego w używaniu powiatowej pieczętki i wysyłania ex offo urządowo-moralnychъ dokumentów» — и возьме ѓтъ васъ вашого знаменитого маршалка п. Брыкчиньского!.. Ось до чего може довести «brak karności w obozie narodowym»!..

Зъ 1848 року.

(Давній матеріалъ до оцѣненя новыхъ заходѣвъ около польско-русской угоды.)

(Дальше.)

«Чехи здаюся досыть нашѣй справѣ прихильныи бути, якъ емъ тов мѣтъ повзяти въ усть Палайцого, Шафарика и пнныхъ знакомитныхъ мужѣвъ того народу; также и въ того, що на ѓбѣдѣ, якѣй давъ тутешный губернаторъ, гр. Тунъ (Thun), для Славянъ, ме-

Организація суспѣльной працѣ Русинѣвъ.

(Присвячено другому вѣчу народному.)

Переведенье въ житѣ постановѣ сего вѣдву приняла на себе ново-утворена Галицко-русска Матица. Зъ повыше наведеного подѣлу на выдѣлы видно, якъ широкій зачеркъ дѣяльности вытычено сему литературно-просвѣтному товариству, а треба признати, що якъ на той часъ первого просвѣна галицкихъ Русинѣвъ нашѣ учени и любители руской просвѣты бралися до дѣла съ великою свѣдомостю нашой народнои самѣстности литературной и этнографичной на подставѣ живого языка народного руского. Разумѣясь, що силы были за слабѣ, за мало було рукъ ще, чтобы одолѣти такую великаньску працю, бо тутѣ треба було все ѓтъ самого почину зачинати, въ рѣжнородныхъ дѣлахъ науки наравѣ работати. А всежь булабъ Матица хочъ помалу добилаея вытыченой цѣли. Змѣнилися привычѣ Русинамъ часы, товариство свинилось въ своѣй дѣяльности черезъ проволочку въ подтвержденю статутѣвъ. а до того ще почалася та литературно-языкова блуянина, котра збила Матицю на мандицѣ. Дня 7, 8 и 9 р. липня 1864 р. ѓбулася другѣй (а выгладно першѣй) исея затвердження статутѣвъ) зборѣ членѣвъ Галицко-русской Матицѣ, на котрыхъ дармо промовляли пп. Искупчикъ, Осадца, Т. ровьскій и и., чтобы Матица въ своихъ выданныхъ держалася народного языка; на дармо подносили тую саму справу прилюдно въ часописи «Мета» 1865 р. нашѣ патриѣтъ Впр. о. Ст. Качала. Матица понехавши народ-

ный языкъ, стала тымъ самымъ бесплодною, безхосенною для простого народа, для котрого утворили ея патриѣты нашѣ 40-ыхъ роковъ. ѓттрутила молодшѣ силы, якѣ теперь выступали на поли руской словесности, а утратили многихъ въ давнѣйшихъ дѣяльныхъ членѣвъ, то черезъ смерть, то черезъ выгдѣвъ за границу, мимохѣтъ стала зауирати. На доказъ того наведемъ найважачѣйшѣй справы поднесенной на зборахъ 1864 р., котрыхъ досѣ Матица не поладила, а колибъ не змагана и пожертвованье поодинокихъ нашихъ патриѣтовъ и писателѣвъ, народѣ ждабыхъ на те до нынѣ. Такъ мѣжь иными ввсено:

1. ровписати преміи на популярну исторію «Галицкого княжества и королевства» (1), а п. Рачиньскій прирѣचितъ на се 100 червонѣвъ, (про котрѣ мы нѣгде не находили опѣсля вгадки);
2. выдати учебникъ для науки свѣву для школъ народныхъ (2);
3. збирати пѣснѣй народнѣй съ напѣвами (3);
4. выдавати популярну часописъ для народа и постаратися о розширенье ея на Украинѣ (4);
5. выдати зборникъ лучшихъ поезій и повѣстей рускихъ для молодежи (5);

1) Снѣмъ занялася теперь «Просвѣта» и выдала вже 4 части. 2) Учебникъ такий выдалъ о. И. Шушковскій и п. Киприянъ, а спѣваньяки: Юр. Федьковичъ, И. Воробкевичъ и проф. Вахнянинъ (накладомъ «Газеты Школьной»). 3) Заходомъ пп. Бучиньского, Стефановича, В. Навроцкого, М. Царя, Ив. Франка и и. зббрано много матеріалѣвъ печатаныхъ въ часописяхъ и особныхъ зборникахъ. 4) Наука, Руска Рада, Письмо зъ Просвѣты, Ватковщина — выручили Матицю.

6. выдати книжку популярну о садѣвництвѣ и пчѣловництвѣ (6);

7. занятися выданьемъ руского словаря (7).

Дѣйшло до того, що не только не скликувано ѓбсея галачныхъ зборѣвъ, але не було чутки и про засѣданя вѣдвду. не оголошувано справозданя зъ его дѣяльности и понехано всякѣй выдана. Дочерня дво-чи три-лѣтне наклакуванье въ рѣжныхъ часописяхъ, якъ вже мы замѣтили, пробудили нашу стару инстицию въ тяжкого просвѣна. Допускаемо, що Матица має теперь якъ наилучшѣй замѣтры и бажае сторичею вынагородити занедбанье; однакъ думаемо, що теперь вже не пора ити давнюю дорожку. Нынѣ треба числитися съ тымъ, що въ часѣ сну Матицѣ повстали новѣй товариства съ подобною цѣлею, хочъ больше спеціальною, якъ тов. «Просвѣта», «им. М. Качковского» и «Господарско-промислове въ Станиславѣвъ». Належалобъ отже застановитися надъ реформою и такою змѣною статутѣвъ, чтобы праця литературно-просвѣтна була користнѣйше мѣжь тѣ товариства роздѣлена, а также вернуть бачидѣтъ на гдѣякѣ хибы, якѣбы конче треба усунути.

Зъ огляду на те, що тов. «Просвѣта», и «им. М. Качковского» займаются выданьемъ популярныхъ книжокъ для народа и мѣжь тыми выдѣютъ также чимало житѣй святыхъ и и. книжокъ, котрѣ причиняются до укрьпленя вѣры и моральности, «Господарско-про-

мысловое товариство» въ Станиславѣвъ основался въ цѣли поднесеня промыслу и земледѣльства, — повинна и задача Матицѣ (§. 2 а.) змѣнитися. Если вылучимо працю, яку приняли на себе три молодшѣ товариства, то оставьсь лишь праця наукова для Матицѣ — поле широкое и у насъ ще мало управлене. Кому звѣстнѣй хочѣ троха трудности накладывъ научныхъ выдѣвъ, той не подивуе, що досѣ у насъ мало на томъ поли зроблено. Звычайно такъ бувае, що авторѣ не только не має нѣякого дохода зъ своего выдана, але навѣтъ мусить понести значный накладъ матеріальный, котрого нѣколи не ѓббере. Чижъ не тутѣ причина, що у насъ научныхъ выдана суть рѣдко-стѣ? У ишихъ народѣвъ суть товариства науковѣ и литературнѣ, академіи наукъ, котрѣ ровписують награды за працѣ научныхъ и литературнѣ и выдѣютъ ихъ своимъ накладомъ. Мы не маемъ академіи наукъ, не мали ея до недавна и Поляки, не мають ея досѣ Чехи. Отже глѣдѣмъ, чтобы у насъ Матица стала такимъ товариствомъ, якъ то были польскѣй towarzystwo przyjaćci nauki, або чессе королевскѣ товариство любителей наукъ. Въ 1848 р., коли то Русины галицкѣй мали такъ небогато людей ученыхъ, повстало на І. зъвѣдѣ рускихъ ученыхъ 8 ѓдѣлѣвъ для рѣжныхъ галузей наукъ. Не легко то було въ тыхъ часахъ перевести такую великаньску працю, до якои съ такою ревностю бралися нашѣ патриѣты. Нынѣ однакъ далосьбы дуже много осигнути, колибъ научныхъ силы Русинѣвъ зьорганизувалися и получилися такъ до науковѣй працѣ. Геологичный ѓдѣлъ мавбы нынѣ дуже важну задачу удержати въ чистѣтъ и поправности нашѣ обрядѣ, нашѣ церковнѣй книги и беречи ихъ передъ примѣшками не-

жи 20 гостями, котрі властивымъ билетомъ запрошеній були, въ нашей секціи только чтырехъ запрошенныхъ було, то есть: одинъ Полякъ въ Галичины, Валевскій; одинъ Полякъ въ Познаньского, Цибульскій, литератъ; а насъ двоухъ: я и Боряськевичъ.

Довго въ насъ чекати треба, абы ся розвинувъ такъ якъ ту народовой патриотизмъ. Гвардиство въже коло десять тысячъ, пшенъ патриотичній въ устахъ навѣтъ дѣтей. Гвардисти, особливо студенты, машеруочи, опрѣчь музыки спѣвають хоромъ. Рада народова, котрой председателемъ самъ губернатора Туна, нараджуеся надъ важнѣйшими речами краю; а що Чехи по ѳддаленю цѣсаря въ Вѣднѣ до Инсбрука цѣлкомъ зѳрнали комуникацію съ министерствомъ вѣденскимъ, — огожь въ рады обирають секціи для справъ такихъ, котрі властиво до рѳжныхъ министрѳвъ належать. Бюрократія тутъ зѳвѣсьмъ внесена. На Нѣмцѣвъ поукладали найважнѣйшій пшенъ. Словомъ, Чехи зѳвѣсьмъ ся зачали самі рѣдити, и только тримаючися династии Габсбургской, цѣсаря Фердинанда за крѳля своего узнають.

Насъ всѣхъ досыть грѣчно прияли, а такъ намъ, якъ и академикамъ нашимъ, котріи въ Вѣднѣ тутъ попрѣвѣдали, а котрыхъ сѣмо для нашей помочи въ Празѣ затримали, повывзначали мешканье по приватныхъ домахъ. Я однакже и Боряськевичъ зѳсталисьмо таки въ гостиннѳмъ домѣ „zum schwarzen Ross“, а то найбільше для того, що и самымъ сходитися часто выпадае до обрѣдження и близько намъ естъ до Музеумъ, где ся секціи Збору ѳбѳвають; але праця такъ велика, що мало коли передъ друговъ години идеся спати. Доказательствомъ того естъ, що першій листъ доперва ѳтъ мене читаете, и то, якъ видите, за писаря просивъмъ ся академика нашего Попеля.

Теперь укладаемо разомъ съ Поляками петицію до Монархи, где межи иншими просимо, ащобы якъ найборше бувъ скликаний соймъ во Львовѣ, складаючийся въ посланниковѣвъ выбранныхъ черезъ нашъ людъ на засадѣ найлиберальнѣйшѳй. Въ Вѣднѣ трудно, щобы передъ нашимъ соймомъ прѣйшовъ вальный соймъ (Reichslandtag) до skutku, бо и Чехи не мыслятъ передъ своимъ соймомъ посылати депутатѳвъ на соймъ вальный до Вѣднѣ, елибы въ самѳй рѣчи бувъ такій тамъ скликаний. На випадокъ однакже, елибы въ нашѳмъ краю депутатѳвъ на такій вальный соймъ обирали, завше мысляю выступити яко кандидатъ на выборця и на депутата; въ тѳй цѣли поручаюся Вамъ, честній Братя! — Якъ довго ще тутка забавимо, вележить ѳтъ залагоджена спѳльныхъ нашихъ славянскихъ интересѳвъ.

покликанныхъ або злочинцѳвъ людей, а навѣтъ вѣтитися за выдаванье часописи церковной. ѳдѣль правничій мѳгбы занятися не только выдаваньемъ и объясненьемъ давнихъ памятникѳвъ руского правовадства, але и нынѣшныхъ законѳвъ державныхъ и краевыхъ, тай уложеньемъ терминологии правничѳй и въ тѳй цѣли ѳйти въ поровузные съ „Кружкомъ Правниковѣвъ“ и притягнути численныхъ русскихъ юристѳвъ, адвокатѳвъ и професорѳвъ права. ѳдѣль философи и наукъ природныхъ найшѳвбы нынѣ такожъ добрій силы, котрій мѳглыбъ съ хѳномъ трудитися для науки руской, розслѣдити на основѣ приповѣдокъ, казокъ, пшенъ и и. свѣтлоглядъ руского народу, выслѣдити край нашъ пѳдъ взглядомъ плодѳвъ и геологичнымъ, занятися збираньемъ матерѳяловъ дотычныхъ и постаратися о научнѣй дѣла о тыхъ предметахъ въ языцѣ рускомъ. Дуже важной бубы ѳдѣль исторично-географичній. Доси не маемо нѣ исторіи, представляючої цѣлый образъ руской минувшости, нѣ географіи, нѣ этнографіи, нѣ статистики руского краю; многіи матерѳялы историчній, лѣтописи, записки и т. и. ще не выдані, богато треба бы ще зѳбрати, выслѣдити, описати. Силы єдиниць до такой працѣ за слабѣ, — бо тутъ треба засѳбѣтъ грѣшыхъ и сполученя цѣлой громады фаховыхъ людей. Утворилося передъ двома роками руске археологичне товариство у Львовѣ, але мы не подыбали нѣгде справовданя о его дѣяльности и успѣхахъ. Ще на I зѣздѣ русскихъ ученыхъ предлагавъ крѳмъ А. Петрушевичъ утворити руске историчне товариство и археографичну комисію. Думаемъ однакъ, що нема потреби роздробляти силъ нашихъ на закладанье щобы разъ новыхъ товариствъ, а теперь коли ѳтъ Матицѣ переняли значну часть работы згаданѣй вже три нові товариства, мѳглыбъ она принятыся за такую задачу. Належало бѣ только притягнути нові свѣжѣ силы фаховѣ, а коли суть историчи рускѣ, котрѣ могутъ трудитися для краѳвской академіи наукъ, то мѳглыбъ вѣтитися и люде готовѣ до такой працѣ въ исторично-географичномъ ѳдѣлѣ Матицѣ. (Далше буде.)

Олегъ.

Сербы и Кroatы вже на другій тыждень хочуть до своихъ землѣвъ вертати, бо ся боать, чи и такъ вже Мадяры не почали вѳйны съ ними; бо Сербы ѳторвалися зѳвѣсьмъ ѳтъ Мадяровъ, установили собѣ войводу и патриарху, и власне мае за пару днѣвъ ѳтти выйти депутация до Инсбрука до Монархи, съ котровъ ся и наша полудити, абы ся домагати ѳтъ найяснѣйшого Пана затвердження войводы, а рѣшта народѳвъ, межи котрыми и мы, правдивой свободы.

Не выставите собѣ, якъ ту въ Празѣ всѣмъestro и малѣвничю выкладае. Опрѣчь рѳжныхъ униформѳвъ гвардѣй тутешныхъ додайте народѳвой уборы рѳжныхъ Славянъ: Сербѳвъ, Кroatѳвъ, Дальматѳвъ, Словенцѳвъ, Моравцѳвъ, Полякѳвъ — яко Русинъ въ уборѣ Сарматскѳмъ выступивъ гр. Стецкѣй, — а будете мати образъ славянского колѣриту. Каждый Славянинъ одинъ до другого въ своѣмъ языцѣ промовляе и явѳсь ся розумѣемъ; а най по рѳкъ, два, а въ арозумлѣню одного Славянина съ другимъ здае ми ся не буде вже жадноу трудности. На секціи якъ и въ иншихъ нашихъ бесѣдахъ, такъ съ собовъ якъ и съ инными Славянами навѣтъ и съ Поляками говоримо по руски, якожь и наши новіи чи поверненіи Русины, яко то: Дѣвдушицкѣй, Стецкѣй, Поглодовскѣй съ нами принаймѣ только бесѣдуютъ по руски. На запровадження Збору, що ся естъ великою торжественностю учинило, каждый во щепѳвъ славянскихъ въ власнѳмъ языцѣ мае мову. Въ нашѳй руско-польскѳй секціи выбраніи були на мовцѣвъ въ стороны Полякѳвъ князь Любомирскѣй, въ стороны нашей я; але що въ день запровадження 2-го червенця — запевне що-мъ цѣлу нѳчь не спавъ — раптомъ емъ заслабѣ, промовивъ за мене коротко Боряськевичъ.

Дякувати то Богу, що-сьмо тутъ прѣвѣхали, бо доперва теперь некая пѳзнали своихъ братѣй-Русинѳвъ Славяне и чей борше буде и свѣтъ о насъ знати. Для того тежь, хоть бысьмо нѣчо навѣтъ ѳблше тутъ не высказали, то вже той великій для насъ пожитокъ, що сталисьмо яко народъ самоистный.

Много намъ однакже ще потреба працювати, абы наша милая руская народовость такъ ся розвинула и вѣдвигла, якъ ту чешкая. Тому прошу и зываю Васъ, вправляйтеся, кѳлько лишъ можете, въ рускомъ; бесѣдуйте межи собовъ по руски, призывайте дѣти Вашѣ до такъ милого и ѳтъ Славянъ улюбленого языка; таке то не только вымагае ѳтъ насъ милостю до народности, але и власный пожитокъ, бо якъ видите въ укладѣвъ нашихъ, урядники мусять по руски говорити и писати, але тежь и повинѳе для Вашихъ дѣтей отворилося поле, где намъ вже не будутъ на завадѣ чужіи насланники. Я тутъ черезъ короткѣй часъ такъ емъ привыкъ до нашей миленькой мовы, що коли де приходить часомъ по польски говорити — рускѣ ми ся слова мѣшають, и въ самѳй рѣчи вѣтыдатися мусимо, и съ трудностю приходило намъ ѳтповѣдати, коли намъ наши противники закидали, що якъ мы можемо признаватися до руской народности, коли навѣтъ власного языка не вмѣємо и въ власныхъ домахъ, особливо у священниковѣвъ, по польски говорити звыклисьмо. Дятого еще разъ зываю Васъ и закликаю на Бога, покиньте той звычай такъ для нашей народности угубный и для нашего власного добра шкодливый и най въ Вашихъ домахъ иншая мова не постане, якъ наша руская, най Ваши дѣти съ матернымъ молокомъ высисаютъ замилованье до любви нашей народности и нашото надъ всѣмъ славянскѣй краснѣйшого языка. Не выставите собѣ, що насъ ту працѣ коштуе въ бороненю народности. Вѣбудилисьмо у тутка во сну пятьсотлѣтнього, найже она ся съ силою замагая, живѣтъ и управяйте ею усуваючи хотьбы съ трудностю приходило, завады и перешкоды, которіи на доровѣ народности нашей стоятъ. Най жаденъ день не мине, въ котромъ бы Вашѣ дѣти поступку въ языцѣ рускомъ не учинили; не говорѣтъ инакше до нихъ, якъ лише по руски, абы ся до того языка привычали; прецѣвъ и на наученье ся инныхъ языковъ досыть имъ ще часу зѳстане. Не только Поляки намъ закидали, але и Чехи ся намъ дивуютъ, що такъ нашъ языкъ занѣдбалисьмо. Житивѳбымъ собѣ, щобы всѣ нашѣ, особливо священники, въ Празѣ були, абы ся навчили шанувати и любити свою народовѣсть, якъ ту каждый въ славянскихъ народѳвъ, хоть анѣ такъ историчныхъ анѣ такъ великихъ — пятьнацять миліонѳвъ — свою народовѣсть любятъ. Сербъ, Кroatъ, Славянъ

чикъ и т. п. не пытае, чи го Чехъ або Русинъ розумѣе, ѳнъ только своимъ языкомъ мовить, хоть мае способнѳсть и иншимъ языкомъ съ другимъ ся порозумѣти. Дячегожь только нашѣ Русины не только съ Полякомъ, але навѣтъ самѣ съ собовъ по польски або по нѣмецки бесѣдуютъ?

На Зеленѣ святѣ мыслимо нашу службу Богу целѣбрувати въ старожитнѳй чешкѣй церквѣ Кирила и Метода. Академики (рускѣ въ Вѣднѣ Red.) притовуються со спѣвомъ и Чехи ся самѣ тѣшатъ, що по славянски по кѳлькасоть лѣтъ зновъ чути будутъ литургию.

Я хоть недавно ѳддаленый ѳтъ Васъ, чую великую тугу за краемъ нашимъ, и щобы Богъ давъ, абы якъ найборше нашѣ тутъ интереса залагодити и ѳтси выѣхати; до того такъ ту дорого, що ся мѳжно обавляю, абы мои запасы ще на мѣсци не вычерпалися. Що тежь тамъ мое Шкло¹⁾ робить; що тамъ наша „Рада Народова“ Яворѳвска? Бѳйтесь Бога, утримуйте ею, нѣжь самъ прѣвѣду, що спѳдѣваюся за сѣмъ, ѳбѣмъ днѣвъ наступити повинно. Спѳдѣваюся также ще до Васъ хоть оденъ листъ написати. Елибы Вы хтѣли ми ѳтплатити вѣтъ-за-вѣтъ, то пишѣтъ пѳдъ адресовъ: „Gasthaus zum schwarzen Ross“. Дорборшого вѣбудження патриотизму руского залучаю Вамъ пару пшенъ чешкихъ.²⁾

Але, але, елибы тамъ зачали формувати гвардію, уважайте, прошу Васъ, щобы тая була чисто руска; коменду руску мае уложити Стецкѣй, давный полковникъ козацкѣй. Дѣвдушицкѣй повѣдае, що якъ только прѣвѣде до дому, запровадитъ заравъ у себе гвардію рускую, козацкую.

Кѳнчу мѳй листъ, бо такъ менѣ, якъ мому академикѳви вже ся хоче спати, бо то вже трета година по ѳбвѳночи, а вчѳра и онѳгда также ся борше не пѳшло спати.

Честный Стефане! Той листъ перечитавши ва Радѣ, ели ще еквистуе, также иншимъ священникамъ, а именѳо брату мому, ѳтошлѣтъ умыслнымъ чоловѣкомъ до Старичъ або до Курникъ до кс. Кечуры.

Поздравляючи Васъ найсердечнѣй поручаюся Вашѳй памяти и Вашѳй молитвѣ — Вашъ щирый прѣятель Гр. Г. — Прага 9-го Червенця 1848. (Пѳдпись и дата власноручнѣй).

P. S. (написане власноручно): „Нашихъ професорѳвъ³⁾ зываю, абы всѣи силы приложили до наученя ся языка нашего, бо по ваканціяхъ запевне наступитъ вже регуляминъ на засадѣ нашихъ ѳбѳдлныхъ укладѣвъ, що до шкѳль. Нѣмчизна запевне возьме въ лѳбъ, и только буде для тыхъ, котрѣ хочутся языка того вѣтити; за тов кѳлько ся лишъ дасть, будете запроваджувати науки языковъ славянскихъ, розумѣеся, при языкахъ нашихъ головныхъ: рускомъ и польскомъ. Заравъ по мѳмъ поверѳтъ до нашего краю запроектую во Львовѣ комисію до организоваия шкѳль народныхъ и до уложеня книжокъ въ народѳмъ языцѣ.

Мы теперь власне радимо, якѣй бы способѣ найлекшѣй бувъ, абы усунути вѣльвѣ бюрократіи на выборы наши до сойму въ Львовѣ, о котрый, якъ емъ высше сказавъ, маемо Монарху нашего якъ въ найкоротшѳмъ часѣ скликати (? Red.), а котрого заданьемъ буде уложити право выборовѣ. Добре бы було, мои любиміи Братя, абысьте вже теперь остерѣгали людей ѳтъ бюрократѳвъ, — бо вѣдомо Вамъ, якъ дуже нашъ людъ по селахъ звыкъ вѣрити урядникамъ циркуловымъ. Боже заховай, абы людъ ся бунтувавъ, але абы ся освѣтитъ, якъ дѣлати мае, абы наша народовѣсть ся занесла и абы наши колись були щасливѣи. — Ще разъ, будьте правдивыми Русинами! Гр. Г. (Кѳнець буде.)

Банкъ краевый.

(Кѳнець.)

Реасумуючи се, що мы высше навели, хочемо сказати ще кѳлька слѳвъ о значеню банку краевого для „краю“ въ загалѣ, — а для нашего народа, нашихъ мужикѳвъ-хлѣборѳбѳвъ въ особеннѳсти. Мусимо супротивъ сего банку тымъ ѳблше станути на становиску нашего селянства, позаякъ въ одной стороны самѣ его инициаторы на першѳмъ мѣсци по-

¹⁾ Въ Шклѣ пѳдъ Яворовомъ Гр. Гинилевичъ бувъ тогды приходникомъ.
²⁾ Тѣ пшенѣ гдѣсь загинули.
³⁾ Мова ту о професорахъ головной 4-класной школы (Hauptschule) въ Яворѳвѣ, где тогды естъ вынѣткомъ директора Скурского, всѣ прочіи учителя были Русины (Красницкѣй, Муссаковскѣй и Лещинскѣй).

мѣжь цѣлыми банку ставлять подвигачи рѳльництва краевого, а въ другой стороны селянство наше становить голову, вѣльверству нашего народа.

Для кого заложены сей банкъ, на что его закладають? — Судячи въ исторіи естъ, клады, ходило и повиннѳбы було ту хѳдъ передѳвѣсьмъ о упадающе дрѳбне рѳльництѣ вказавъ на се вже дрѣ Добрянскѣй въ бесѣдѣ. Тымчасомъ въ статутѣвъ банку естъ, що по жички гипотечнѣй, котрѣ ѳнъ давати, будутъ переносити неравъ суму ѳдъ ар., що ѳтже такій банкъ не дуже радо естъ удѣльвати дрѳбнѣйшѣй пожички, и въ лѣвшѳмъ разѣ лишъ небогато озыратися на малѣй пожички. Дальше читаемъ въ Шкло¹⁾ точчѣвъ звѣтного меморіалу п. Врѳтнѣ, что дрѳбна власнѳсть буде допускати кредиту лишъ черезъ посерединцѣвъ калыхъ финансовыхъ институцій громаднѣй и повѣтѳвъ, — а выдаванье облигацій мунѳципальныхъ вказуе намъ такъ, что вѣльвѣ равно, що банкъ далеко радше волѣтъ выдѣльвати сѣмъ громадами и повѣтѳми, яко таковы нѣжь впрѳсть съ дрѳбными клиентѳми. Намъ емъ вже высше наведе, характернѣйшѣй внесенье гр. Ген. Вѳвѣцкѣго. Що банкъ сей, подобно якъ иншѣ, озыравъ на свое печенъство, що числится докладно съ ѳбѳтѣнами, сего бы ему не можна за але ѳт банкъ банкомъ, а яко такий мусить унащѣ стратъ, мусить дивитися за певною гипотѣкою и оглядатися за користными (для себе) вѣльвѣями, за всякими привилеями (якъ въ естяганье довгѳвъ безъ повну). Толькѳма естъ въ высше наведеныхъ точокъ, якъ и въ же ѳбширной програмы ѳдѣль чисто-банковѳго (о котрѳй въ мемор. п. Врѳтнѣ, крѳмъ облиг. коммунальных, нѣчого блявшого не ходимъ, а котра въ статутахъ ѳбѳймае 12 процѣвъ) бачимо, що банкъ сей дуже много мѣтитися буде операціями, при котрыхъ тогды або выключно або далеко-преважно о спорѣ выскъъ, менша вже о те, чи рѳльництво естъ томъ споможее, чи нѣ. Зыскъ такий за банкѳви такожъ майже неограниченѣй поручаюся (гарантія) краю, порука, будь що будь, дрѣризиковна, але для банку дуже користна.

Чи „край“ на томъ банку добре вѣтити нѣ, се буде залежати въ части ѳтъ сѣмъ въ части ѳтъ доброго и справного веденя банку. Але що п-вно, то се, що новый банкъ може принести лишъ дуже небогато користи дрѳбнымъ рѳльникамъ и то ели естѣе.

Однѳй, невеликѳй частинѣ мужикѳвъ гдѣекимъ повѣтѳмъ и громадамъ, буде банкъ безвѣречно користный. Але чи зможе ѳнъ, въ звѣтнѣныхъ ѳтношеняхъ нашего края, естъ дѣйстно такою всѣхъ розбуджающею прирѣвѣдѣетъ, якъ се теперь говорится? Дуже естъ вѣдливо замѣтитъ бувъ дрѣ Добрянскѣй своѣй бесѣдѣ, що проектъ банковской комисіи майже зѳвѣсьмъ не уваглянѣе ѳтношеня естѣе; дуже справедливо вказавъ ѳнъ на естѣе хосеннѳсть товариствъ заводныхъ промыслу, а касъ пожичковѳвъ громаднѣй при выкупнѣ ѳтяженыхъ грунѳвъ естѣе скихъ, пѳдносячи яко бляскучѣй примѣръ хосенности дѣяльности касы громаднѣй Подберѣвяхъ коло Львова*). Прада, естъ намъ, що банкъ може улѣкшити и прѣвѣдѣ дѣяльність громадскихъ касъ, спѳмагаючи фондами, але намъ здаеся, що се буде и мати мѣсци лишъ въ вынѣтковыхъ рѣдкихъ случаяхъ.

Вмѣсто тратити часть на операціи великую сѣкляю, далеко лѣьше булобъ вѣльвѣ урядженьемъ всюды касъ громадскихъ и естѣе товѳхъ. Школа и каса громадскѣй помѳщи вѣсьуды закладатися, нѣжь прѣвѣдѣ естъ иншѣй дальше сягающе реформы, нѣжь естъ часть для дѣйстно користной, ѳбширной дѣяльности великихъ банкѳвъ. Пригадаемъ лишъ, якѣ естъ нашѣ краѳвѣй ѳтношенѣи, то говорити, що банкъ розбудити инащѣ приватну, добре то говорити о посерединцѣвъ наша автономія? По повѣтѣхъ громаднѣй шляхта; громады нашѣ упадають вѣльвѣ рами; начальство громадскѣй демократичнѣй вѳиты уважаються неравъ орудіями ѳтѣи тѣми гзѣди moralnego, на пр. при выборахъ шкѳль або нема, а тѣ, що суть, дѣють

*) Каса ея выкупила всѣ грунты, была задолженъ, а навѣтъ выстѣпавъ на естѣе цю банкомъ рустинальнымъ; грунты ея естѣе струвала потѳмъ громада такъ долго, пока естѣе брала довгу, почѣмъ звертала ея вѣльвѣ

Пиръ выпавъ дже поважно. Завтра, с. е. въ недѣлю, буде дана въ-друге „Одеса“ на доходъ будовы передѣлкой церкви „на Ланахъ“.

„Угро-русне“ куріозумъ. Последне (22-е) число унгарскои „общественной, церковной и литературной“ газеты „Карпатъ“ — цѣле, до послѣдняго слова, малярске!..

— Др. Антонъ Наина, знаменитый польскій ученый-лингвистъ, доцентъ львовскаго всеучилища, выхавъ недавно до Болгаріи, чтобы на мѣсяцъ разрѣшити многіи важныи испытанія, относящіяся до старословенскаго, а взгляду староболгарскаго языка.

— Зъ Стрыя пишутъ намъ: Завтра въ недѣлю три товариства стрыйскіи, именно: товариство иѣщанское „Звѣзда“, музичне „Гармонія“ и „Любителейъ свѣту народнаго“ удаются окремимъ побѣдомъ на екскурзію до Моршина, где отбудеся забава съ танцами при двухъ музикахъ, штучныхъ огняхъ, пусянои балонѣвъ и при хоральномъ свѣтѣ.

— „Якъ заводити Правду на ладъ Закомарскои Правды? — Розказавъ Давидо Танякевичи, духовный Закомаря, засновникъ и голова Закомарскои Правды.“ — Подъ такимъ заголовкомъ вышла накладомъ „Ваткѣвщины“ зъ друкарнѣ товариства имени Шевченка давнѣйше вже нами заповѣдена брошура о. Танякевича. Брошура обнимаетъ 16 сторѣвъ великой бѣжки и коштуе 10 кр.

НАУКА, ШТУКА И ЛИТЕРАТУРА.

Загальный Збѣръ членѣвъ Общого рѣльн.-кредитн. Заведеня, зъ ряду 9-тый, отбувося въ среду 18-го (30) мая, подѣ предѣдательствомъ Вир. крм. Гр. Шашкевича, въ присутствіи прав. комисаря п. Пивернеца, ц. к. нотаря п. Шемеловскаго и 11 делегатѣвъ.

менше вдволяющей. Причины уменьшения нашихъ доходѣвъ суть различны. Передовѣмъ назначити належитъ исключительный мѣстныи отношеня, требующій при веденю дѣль особенной оглядности, а частею и повздержности; кромѣ того въ порѣвнаню высока отсотки, котры мы зберігаемъ у насъ оплачуемъ, якъ то Вы зъ конта зыску и страты въ позиціяхъ страты отсоткѣвъ отъ зберегаемого и куррентного конта отсоткѣвъ узанати зволите, значительный вклады въ новыи отрасли, такъ именно въ нашу філію въ Тернополи, где закуплено и построено обширныи магазины на склады збѣжа, отдѣла заставничій, которого введенне въ житье требувало большаго капитала, а наконецъ значне подвыошенне жаловаия, яке мы чиновникамъ Заведеня соотвѣтно увеличивающѣмъ цѣнѣвъ теперѣшного часу удѣлили, якъ и принятые новыи чиновникѣвъ и слугѣ, условленне открьтьемъ Заставничяго Отдѣла.

Оборотъ въ поодинокыхъ отрасляхъ дѣловодства, хотя и есть совершенно вдволяющей, не достигаетъ высотыи предѣдучаго року, такъ якъ мы поведувались большою осторожностею.

Основана въ 1881 році филия въ Тернополи, маюча задачею комисійне дѣловодство збѣже, выказуе въ загаль зовѣмъ вдволяющей результаты, котры мы однако въ теперѣшномъ році не зачислили, намѣряючи тамже мати якусь резерву.

Съ концемъ 1882 року подучили мы концепсію на открьтте Заставничяго Отдѣла, котрыи мы съ 1-мъ груднемъ 1882 р. и открьли, а котрыи такъ успевае, що можемъ на будущиость на безпечий и значий приходы числити. Такъ якъ часть веденя того дѣловодства бувъ дже короткій, перенеоли мы приходы зъ сего отрасли на будущий рѣкъ. Хотъ сирозовданье, що до той отрасли належати буде на рокъ слѣдующій, подаемъ тутъ мимоходомъ, для поясненя ей жизненности, гдекотрыи цифры. До вчерашного дня включно принято заставѣвъ 23.432, на то выплачено 121.577 зр. 50 кр., а звернено вже 50.337.36, выкуплено заставѣвъ 12.364. Боли розважится, що отдѣлъ еще половины року не существуете, належитъ признати, що отрасль тал принесе намъ значий зыски.

Якъ мы Вамъ вже въ послѣднемъ оправозданю своего часу докладали, закрыли мы въ мартѣ мѣсяцѣ 1882 р. существовавшій лавочный отдѣлъ, отдавши его новооснованному товариству и не потерѣвши при томъ нѣякой страты въ капиталлахъ, въ ту отрасль вложеныхъ.

Ипотечно позичковый отдѣлъ.

Такъ якъ намъ до нынѣшного дня, не смотря на своевчасне поименне обѣщанье выс. ц. к. Министерства, не повелосо получить позволеня на емсію заставныхъ лютѣвъ, вслѣдствіе чого не було подставы для веденя той отрасли дѣловодства, то не удѣляли мы въ 1882 р. ипотечныхъ позичокъ и салдо тыхже, вслѣдствіе зворотныхъ платежей, уменьшилось.

Дуже вдволяющимъ есть покрытие выказаного въ блянсѣ салда 860.799.69 по той именно причинѣ, що оно полягае на 34.267 моргахъ 135 квадрат. сяжняхъ земли, котрыи по мысли статутарного оцѣненя репрезентують стоимость 2,058.987 зр., не вчисляючи въ то стоимости репрезентуемой находящияся на нихъ господарскими будинками въ приближной цѣнѣ 1,000.000 зр.

Зачетный отдѣлъ.

Отрасль того дѣловодства, на котру звертаемъ всю нашу увагу, а котра оказуеся жизненною и здоровою, такъ якъ она обезпечена табуларно, выказуе въ порѣвнаню съ предѣдучимъ рокомъ совершенно вдволяющей результаты.

Table with financial data: Съ концемъ 1881 р. осталось 180.921-09, Въ теченю 1882 р. выплачено 178.467-80, Разомъ 359.288-89, Стягнуено въ 1882 р. 145.788-94, Остае съ концемъ 1882 р. 213.499-95

Есконтъ векслѣвъ.

Table with financial data: Въ томъ направленю видѣлись мы (по поводу численныхъ кридѣвъ въ мѣстѣ) принужденными, предприняти большій обмеженя кредита и ограничити дѣловодство, чтобы тымъ способомъ обезпечити передъ значнѣйшими стратами, по котрыи то причинѣ дѣловодство въ той отрасли въ зрѣвнаню съ предѣдучимъ рокомъ оказуеся больше обмеженнымъ. Съ концемъ 1881 р. осталось 419.268-33, Есконтвано въ 1882 р. 1288.537-86, Разомъ 1707.806-19, Реесконтвано и стягнуено 1205.369-08, Остае 502.437-11

Щадничій вкладки.

Table with financial data: Зрѣостъ вкладаемыхъ въ нашѣмъ Заведеню на щадничій книжки капиталѣвъ увеличався постоянно, а салдо того конта поднеслось, въ зрѣвнаню съ минувшимъ рокомъ, о 210.395-06 зр. Съ концемъ 1881 р. осталось 815.239-60, Вложено въ 1882 р. 570.185-95, Разомъ 1.385.325-55, Выплачено въ 1882 р. 359.750-89, Остае 1.025.634-66

Вкладки на текуцій рахунокъ.

Table with financial data: Сума тыхъ вкладокъ уменьшилась троха въ зрѣвнаню съ минувшимъ рокомъ, що однакъ, зѣвгляду на зрѣостъ щадничихъ вкладокъ, не має большаго значеня. Съ 1881 р. осталось 752.500-77, Въ 1882 р. вложено 153.703-51, Разомъ 906.204-28, Выплачено въ 1882 р. 189.746-85, Остае 716.457-43

У д ѣ л ы.

Число нашихъ членѣвъ увеличилось въ минушомъ році о 232 лиця, вслѣдствіе чого сума удѣловъ въ зрѣвнаню съ 1881 р. возросла о 2320 зр. Всеи тѣ цифры указують на утѣшительне успѣванне нашего Заведеня, а если розважимъ, що фондъ резервовый въ минушомъ році о 10.000 зр. увеличился, то откровенно заявляемъ, що спокѣйно въ будущиость смотрѣти можемъ и въ виду тыхъ результатѣвъ просимъ, чтобы Вы зволити удѣляти намъ абсолюторію.

Вслѣдъ за тымъ ревизоры предложили справозданье о станѣ рахункѣвъ Заведеня и внесли, чтобы зобранье дало управительству абсолюторію. Дальше рѣшено: 20% зъ чистаго зыску опредѣлити на резервовый фондъ и на мѣсе уступити члена управляющаго Совѣта крм. д-ра Делькевича выбрано о. Алекс. Виханьскаго. На томъ скончались наряды и зобранье было закрыто.

— На памятникъ бл. п. Володимира Барвѣнскаго прислали дальше: Ви. судія М. Михалыкъ въ Путиловѣ (отъ одного православнои священника) 5 зр.; о. И. Жарскій въ Селискахъ 1 зр.; п. Бордунъ во Львовѣ 1 зр.; о. И. Лотоцкій въ Колодцяхъ 1 зр. 50 кр.; о. И. Руденскій въ Побережю (зѣ складки) 2 зр. 30 кр., за „Скошеный цвѣтъ“ 1 зр., — разомъ съ попередними 1035 зр. 03 кр.

— На фондъ стипендіи имени Вол. Барвѣнскаго вылинуло зѣ розпродажи „Весталанного Сватаня“, „Отчиту“ и „Бесѣды“ 3 зр. 40 кр. — Разомъ съ попередними 503 зр. 19 кр.

Заявление.

Позаякъ гдѣякъ паны и подданы въ Яроповѣ подозрѣвають мене, будьтобы я бувъ авторомъ тыхъ дописей до „Нового Пролома“, рады повѣтовати и яворѣвскаго староства, то мнѣ ихъ чи мало заворушеного спокою заявлюю предлюдно, що сихъ дописей я анѣ не писавъ, анѣ ихъ редакціи „Нового Пролома“ не передавалъ. Во Львовѣ дня 3 (15) червня 1883. В. И. Маслякъ.

Просьба.

Братя во Христѣ! Ратуйте такъ нещадно, чтобы въ всѣхъ частяхъ Франціи и Швайцаріи зиселосо фабрика ШВАЙЦАРСКОГО ГОДИННИКАРСКОГО ЗВЯЗКУ. бѣдаты свои дже великій запасъ богато низше цѣныи выробу, чтобы лишь не мѣстѣ отпавляти спонхъ званыхъ тыхъ работничѣвъ и мочи сповити свои грошеи зѣвоблаваню. — Число малючихъ выпроданыхъ зигарѣвъ есть обмежено; кто отже за малый грошъ хотѣе набути дже добрый годинникъ, зволитъ выпросити удатись до низше поданой адресы. За добрый годъ каждого у насъ купленого годинника гарантуеся на 10 лѣтъ.

Advertisement for Swiss watches and cigars. Includes text: О П О В ъ Щ Е Н Ь Е. Застѣбъ торговельный, якіи показався въ всѣхъ частяхъ Франціи и Швайцаріи зиселосо фабрика ШВАЙЦАРСКОГО ГОДИННИКАРСКОГО ЗВЯЗКУ. 1000 штукъ цилиндрѣвъ въ найкраснѣйшій оправѣ зъ никелево-сѣрѣла, гравированый и гильшованый, показуюцій минуты и секунды, впередъ 12 зр., — теперь лишь 6 зр. 1000 штукъ кишениныхъ анкрѣвъ, въ оправѣ зъ правдивого никелево сѣрѣла, найточнѣйшій зрѣгулѣваный, съ подобнойю ковертою, плоскимъ склономъ и смалюванымъ инсерблатомъ; незвычайно знаменитый зигарокъ впередъ 24 зр., — теперь лишь 7-40 зр. 1000 штукъ кишениныхъ ремонтурѣвъ, вытѣпанныи въ горѣ безъ ключика, въ надлежатнѣйшій подобнойю окладахъ зъ золота, найточнѣйше зрѣгулѣваный, съ незвичайною машинерією зъ выско, д.д. правдивый родинный зигарокъ, впередъ 24 зр., — теперь лишь 10-20 зр. 1000 штукъ анкрѣвъ зъ правдивого 13-дугаго сѣрѣла, выпробованого ц. к. урядомъ монетарнымъ, на 16 рублинѣвъ, кромѣ того наилучшій зрѣгулѣваный. Впередъ коштували 27 зр., теперь 12-40 зр. 1000 штукъ кишениныхъ ремонтурѣвъ, чужаи зъ правдивого 13-дугаго сѣрѣла, выпробованого ц. к. урядомъ монетарнымъ, съ наилучшою дже добре зрѣгулѣваною машинерією зъ выско, зъ позачинкомъ секундаль, съ плоскимъ склономъ, и съ правдиво позволенными обручками, впередъ 30 зр., — теперь лишь 16 зр. 2000 штукъ найделкатнѣйшихъ зигарѣвъ будячихъ зъ галасуочимъ аппаратомъ, разомъ можна ихъ уживати на бюрку до писанья, въ наилучшій французской шкатулѣ, зрѣгулѣваный на минуты, впередъ 12 зр., — теперь лишь 4-50 зр. пудакомъ. Замовленя, хочыи якъ малы, вышываються швидко и совѣсно. Яко доказъ, що сѣи анкетъ — не яке обманство зѣвоблавуемость, сѣи зигарки не сподобався, притати ихъ назадъ, а грошѣи звернути. Головийи складъ: (6-12) Адреса: A. FRAISS, Rotenthurmstrasse, 39. Wien.

Advertisement for Kumys (natural milk) in Yaroslavl and Galicia. Text: Першій въ краю черезъ цѣс. кор. Намѣстництво концессіонованый и черезъ Высоку Раду лѣкарску науково оправдженый. ЗАКЛАДЪ ЛѢЧНИЧІЙ КУМЫСОМЪ НАТУРАЛЬНЫМЪ въ Ярославѣ, въ Галичинѣ зѣоставъ вже отвореный для ужитку П. Т. Публичности! Кумысъ натуральный отъ непамятныхъ лѣтъ черезъ Татаръ ажъ доси приспособляваный, выроблюеся подѣ окомъ ознакомленого спеціалиста-Татарина также зъ чистаго кобылячаго молока, безъ нѣякихъ домѣшокъ рѣжкихъ ингредиентов, — есть отже незрѣвано естественнѣйшимъ отъ кумысу штучного. Кумысъ натуральный буває поручуваный черезъ всѣ выдѣлы медичий, яко едино радикальное лѣчниче средство противъ СУХОТЪ ЛЕГКИХЪ; надто лѣчитъ неокровность, безсонность, раздраженя нервовъ, вынуднѣе силъ, кашель, хрыпку, очищуе кровь и отживляе цѣлый организмъ. Зѣвглядѣвъ гигиеничныхъ отъ давнихъ лѣтъ звѣстна тая мѣсепѣсть яко приближиче передъ хворобами епидемичными. Въ мѣстѣ есть постоянный театръ аматорскій, читальня, музика, добра реставрація, билартъ, лодки, еквипажѣ, зимній купѣлъ въ Сянѣ и т. д., надто дешевѣи и выгоднѣи мешканя приватныи и бѣ лѣкарѣвъ ординуючихъ. Головийи складъ кумысу находится въ антицѣ ВП. Рома въ Ярославѣ. Сезонъ отвореный до 15 вересня. Часть лѣченя есть бѣ тѣлѣзѣвъ. Брошури, цѣвникъ и всякыи поясненя высылаются на жадање гратис. Поручався ласкаво замовлявати спеціалію кумысу и мешканя. М. Лойвскій, властитель закладу лѣчничяго кумысомъ натуральнымъ въ Ярославѣ.

Advertisement for a sewing machine. Text: Найновѣйше вынайденый аппаратъ до робленя дѣрокъ въ полотнѣ и сукнѣ выроблюе на годину 60 дѣрокъ. Замѣну и всяку направи машинъ до шитя всѣхъ системѣвъ, човенця, части складовѣи, голки, оливу до машинъ поручае.

Advertisement for sewing machines and bicycles. Text: Найновѣйшій и поправленый МАШИНЫ ДО ШИТЯ съ гваранцією 5 лѣтъ. Тѣжневий раты 1 зр. або послѣа умовы. СКОРОХОДЫ (Велосипеды) для хлопцѣвъ 5-ти до 15-ти лѣтъ. Скореходы сѣи суть съ трема колесами, цѣлѣй жѣлѣзній, дже гревалый, хоррошій и густовый; можѣ ихъ уживати и въ комнатѣ и на дворѣ — и суть дже користиый для выробленя силъ физичныхъ у молодѣжи. Цѣна зр. 14, 16, 18. При высылцѣ 50 кр. за упакованье.

Advertisement for a lithographer. Text: Литографіи бл. п. Володимира Барвѣнскаго мы вже розбѣдали тымъ, що до сего часу ихъ собѣ было замовили. По причинѣ, що пересылка почтова насъ о много больше коштуе, якъ мы надѣлялись, змѣняемо цѣну якъ слѣдуе: 1 примѣрникъ безъ пересылки 50 кр., съ пересылкою не франкованю 62 кр., съ пересылкою франкованю 88 кр. — Просимо о часной замовленя, бо обстальовано лишь невеликій накладъ литографіей.

Advertisement for books and religious items. Text: „ДЫМЪ“, повѣсть Ив. Тургенева. Цѣна 1 зр. 50 кр., съ пересылкою 1 зр. 70 кр. Дѣстаты можна въ администраціи „Дѣла“ або въ книгарни Станроцигійской. ОБРАЗКИ на преміи для дѣтѣи поручае К. М. Вознякъ во Львовѣ ул. Орменска 4 (на противъ „Народнаго Докладу“). оотка по 60 кр., 1 зр., 1 зр. 60 кр., 2 зр. 50 кр. и 3 зр. (14-?) Также МОЛИТВОСЛОВЫ для дѣтѣи по 15 кр., „п. л. большаи 20 кр.“, „молодежи 30 кр.“. Молитвословы для молодежи ооправий въ подотно съ вытѣпанныи „Нагорода пильности“ по 35 кр. Молитвенники народныи по 20 кр. штука. При замовленяхъ обрабатывае вышше 10 зр. отсылало ерѣвнѣ. Съ почтеніемъ К. М. Вознякъ.